

Dokumenty

PROJEKT UKŁADU MIĘDZY RZĄDEM NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ I RZĄDEM NIEMIECKIEJ REPUBLIKI FEDERALNEJ W SPRAWIE CAŁKOWITEGO WYRZECZENIA SIĘ BRONI ATOMOWEJ¹

— Pomni szczególnych obowiązków narodu niemieckiego po dwóch wojnach światowych dawania dobrego przykładu na polu rozbrojenia;

— Kierowani wolą przyczynienia się do realizacji rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych o nierozprzestrzenianiu broni atomowej;

— Z pragnieniem zmniejszenia niebezpiecznego napięcia między najpotężniejszymi systemami bloków militarnych świata;

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej i rząd Niemieckiej Republiki Federalnej, wymieniane dalej jako „Strony Układu”, z wyraźnym zastrzeżeniem nie przesądzania sprawy stosunków między państwowymi między Niemiecką Republiką Demokratyczną i Niemiecką Republiką Federalną, mianowały swych pełnomocnych przedstawicieli:... którzy po wymianie swych, we właściwej i należytej formie sporządzonych, pełnomocnictw postanowili:

Art. 1

Strony Układu zobowiązują się:

- a. Ani na własnym terytorium, ani też na obszarze innych państw samemu albo z obcą pomocą nie produkować broni atomowej;
- b. Broni atomowej albo środków służących do jej produkcji i doświadczeń nie nabywać ani nie przyjmować;
- c. W jakiegokolwiek formie, bezpośrednio lub pośrednio poprzez państwa trzecie lub grupy państw, same lub w związku z innymi państwami nie dążyć do osiągnięcia możliwości dysponowania bronią atomową;
- d. W żaden sposób nie brać udziału w doświadczeniach z bronią atomową;
- e. Broń atomowa jakiegokolwiek rodzaju nie będzie się znajdowała na ich własnym terytorium, ani nie będzie ona mogła być umieszczana przez państwa trzecie lub grupy państw;
- f. Nigdy nie użyć broni atomowej samemu albo przez państwa trzecie lub grupy państw.

Art. 2

1. Strony Układu apelują do wszystkich państw, aby respektowały zobowiązania zawarte w artykule 1 niniejszego Układu i — o ile utrzymują broń atomową na niemieckim obszarze — wycofały ją.

2. Strony Układu będą czynić starania, aby uzyskać gwarancje od państw-członków NATO i Układu Warszawskiego, jak również ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych, że Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna będą uważane za obszary trwale wolne od broni atomowej, względem których w żadnym wypadku nie będzie mogła być użyta broń atomowa.

Art. 3

Strony Układu wyrażają gotowość poddania wykonanie Układu ścisłej kontroli międzynarodowej, którą sprawować będzie utworzona na zasadzie parytetu Komisja, złożona z przedstawicieli państw-członków NATO i państw-członków Układu Warszawskiego.

Art. 4

1. Niniejszy Układ pozostanie w mocy do czasu wejścia w życie powszechnego układu o całkowitym zakazie broni atomowej.

2. Układ wymaga zatwierdzenia zgodnie z wewnątrzpaństwowymi przepisami obu Stron. Wchodzi on w życie z chwilą wymiany dokumentów zatwierdzających. Układ sporządzono w dwóch egzemplarzach, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

3. Układ pozostaje otwarty dla Berlina zachodniego.

(Z niemieckiego przełożył Józef Muszyński)

¹ Tekst projektu Układu: „Neues Deutschland” nr 16 z dn. 16 I 1964 r. Z inicjatywy zarwarcia tego Układu wystąpił 6 stycznia 1964 r. przewodniczący Rady Państwa NRD, W. Ulbricht, przekazuje go wraz z listem — kanclerzowi NRF — L. Erhardowi.